

gjeringsens Dymarksomhed og Virksomhed. Den langt overveiende Deel af disse Gager og Pensioners Forskud er som Folge heraf allerede Gjenstand for successiv Berigtigelse ved Afdrag i de vedkommende Personers Gager eller Pensioner. Med Hensyn til en Deel af Fordringerne har det derimod vist sig, at de enten ganske eller for en Deel maae opgives som uerholdelige, eller at Billigheds- og Humanitets-Hensyn tale for, ganske eller tildeels at opgive dem; og efterhaanden, som flige Sager blive modne dertil, blive de forelagte Rigsdagen saaledes, som dette stete ved Udkast til den Lov, der senere udkom den 29de November 1851, og saaledes, som dette nu i Aar er skeet ved det „Udkast til Lov om Estergivelse og Nedsættelse af Summer, der skyldes til Statskassen for modtagne Forskud paa Gage, Pension og deslige“, som Finanzministeren den 14de Juni d. A. fremlagde for det andet Thing, og som findes anført i Anhang til Rigsdags-tidenden S. 71 ff.

Naar Folkethinget ved Behandlingen af dette Udkast med 39 Stemmer mod 32 har nægtet sit Samtykke til en Estergivelse af 1750 Rbd., som skyldes af afdøde Conferentsraad Rothes Bo, da troer det undertegnede Udvalg, at Billigheds- og Humanitets-Hensyn tale for, at Landstthinget i saa Henseende ikke følger det andet Things Exempel, og, naar Folkethinget med 52 Stemmer mod 30 har nægtet sit Samtykke til, at Geheimeraad Jessens Gjæld til Statskassen, der udgjør 12,873 Rbd. 15 s., nedsættes til 7,627 Rbd. 48 s. og afbetales med 600 Rbd. aarlig, da antager Majoriteten af Udvalget, (vi Underkrevne Molke og Bergsøe), at det vil være nærmest overensstemmende ikke blot med Humanitetens Hensyn, men ogsaa med Statskassens velforsaaede Interesse at bevillige den omhandlede Nedsættelse paa de af Finanzministeren foreslaaede Afbetalingsvilkkaar.

Spvad først de 1750 Rbd. angaaer, som skyldes af afdøde Conferentsraad Rothes Bo, da er det oplyst, at Statskassen (paa Grund af, at Boets Activer kun beløbe sig til 1743 Rbd., medens samtlige de anmeldte Fordringer beløbe sig til 6,919 Rbd. 72 s.), selv ved den

strengeste Fremgangsmaade, naar Enkens Bohave blev solgt, ikke vilde kunne vente at erholde mere end 400 Rbd. afbetalt paa sin Fordring, men mod en saa haard Fremgangsmaade tale Sagens Omstændigheder aldeles. Den afdøde Embedsmand, der var en Søn af en af Landets berømte Mænd, Tyge Nothe, som i sin Tid virkede ganske overordentlig meget til Gavn for Bondestanden, har tjent Staten i det sjældent lange Tidsrum af circa 60 Aar, og navnlig i en lang Række af Aar taget Deel i Overbestyrelsen af Landbosagerne og Matriful- Arbejderne. Hans kraftigste Livsalder faldt i den ovenomtalte Tidsperiode, i hvilken de paa fast Gage staaende Embedsmænds Stilling var saa yderst mislig, og han havde da 17 Børn at opdrage, af hvilke Fleertallet var Sønner. Ligesom hans Families Talrigheid i Forening med de ugunstige Tidsforhold bevirkede, at han trængte til Hjælp fra Statskassens Side, saaledes blev denne ham ogsaa velvilligen til Deel paa Grund af hans Brugbarhed og Flittighed som Embedsmand, og paa, at han senere skulde tilbagebetale, hvad der saaledes under Navn af Forskud o. a. Desl. blev ham tilstaaet, tænkte aabenbart hverken han selv eller de høitstaaende Embedsmand, der forskaffede ham samme, saa meget mindre som det maatte være disse Sidstnævnte velbekendt, at han slet ikke vilde være istand til paa nogen Maade at kunne gjøre det. Nu at gaae til den Overlighed, at lægge Beslag paa og at bortsalge hans Enkes Bohave (som hun kan vente at beholde, naar Statskassen estergiver sin Fordring, eftersom Bestyrelsen for Vallø og Vemmetofte Klostre i saa Fald ligeledes ville estergive en betydelig Fordring, bemeldte Klostre have paa Boet), for at skaffe Statskassen nogle faa Hundrede Daler, synes paa Grund af det foranførte ikke blot at stride mod Billighed, men ogsaa at være en Haardhed, hvilken ingen Privatmand under lignende Forhold vilde udvise, eftersom det dog ikke kan antages, at en veltænkende Privatmand vilde udpante Enken efter en Mand, der havde tjent ham til Tilfredshed i 60 Aar, for et Beløb, der ikke udgjorde Mere end en Sjettedeel af den Afødes aarlige Løn. Naar man har bemærket, at den